

Ei ta olli seestpiddi puhhas ja illus ja fölbas eslomaiaks iggaiihhel. Päma ja ð aegus, kui päike paistis ehk kui kange tuul ja form puhhus, illa sündis ellada. Pallama päma-paistusse eest sai sunwel virjul miinna ja kui talve vakkane külm dues olli, ei olnud selle hõne sees sugau fest külmaast tunda. Menda se hõne olli seisnud jo mitto ja mitto aasta, ja ei olnud ei partandamist eggia toetamist temmal tarvis olnud. Algga nüüd hakkas se maiamees, selle päralt se hõne olli, nöilema, et ta kül ommeti veel patrem ja illusam töök olla, ja ei saanud redda ennam sel visil. Unad ollid nüüd temma melest wägga piisokessed, kottu wägg, fõrge ja raske, uked wägga kitsad ja ei mitte nigel paigal, ja mis ta muud tühja wägga leidis, see ei ole olnu ue visi

wisi járrel. Ka need toolid, lauad, wodid ja mis muud hõne sees tännini olli olnud, ei fölbänd temmal ennam; übhe fannaga, ei sugau olnud ennam temma mele pärast. Sepärast wottis temma kätte ja hakkas nüüd keik ueste ehhitama. Kül ta fiskus kattufje, mis wägga pinadel veel olli, mahha, kül ka mennenid mürid, mis wägga ruggewad ollid, kül ta murdis mürid läbbi, ja teggi teised aknad ja uked, ja ehhitas ned uhked pörrandad ja läed, ahjud ja treppid. Hõne sisse pandi keiksugut ed ue wisi járrel tehitud asj d, ja riuetad si ei jänud ühtegi, kuid a manast olli olnud. Algaa kas 'el rikkal mehhel fest olli kassu ehk suren rõõm ja robbe? Ei koggoni. Keik oma marra ja riitust olli temma selle tühia ehytumisega õrraraistatud, ja sai se läb-